

EGÉSZSÉGÜGYI ALKALMAZOTTAK

A betegápolók, ápolónők, okl. bábák, fürdő-sők, fürdősnők, masszőrök, vizgyógykezelők, pedikűrözők, uszmesterek stb., kórházi segéd munkások és rokonszakmával foglalkozók hivatalos szaklapja.

LAPJA

A Szövetség hivatalos órái: reggel 9—12-ig, d. u. 3—7 óráig. Díjtalanul közvetít intézetek, klinikák, kórházak, szantóriumok, fürdők és magánosok részére képzett személyzetet helyben és vidékre.

MEGJELENIK MINDEN HÓ 1-ÉN.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Budapest, VII., Dohány-utca 74. I. em. 16
Telefon: József 122—24.

SZERKESZTŐ:

Dr. RAJNAI BÉLA
orvos, elnök
FELELŐS SZERKESZTŐ:
SZIEBEN F. JÓZSEF

Hirdetések felvételnek a legjutányosabban.

Kéziratok vissza nem adatnak.

Előfizetésiár: Negyed évre, 15000 korona.

Egészségügyi és társadalompolitikai értekezéslet.

(Kiküldött szaktudósítónktól.)

Alig volt még Budapesten ahhoz hasonló fontosságú tanácskozás mint a melyent f. évi okt. hó 24-től 30-ig bezárólag a népjóléti miniszter egésze alatt rendeztek meg és amelynek programja oly nagy és sokat ígérő, mint a minap lezajlott országos értekezésleté. Ha ezen értekezéslet nagy anyagából — mely hívatta van csonka hazánk elavult közegészségügyi viszonyait megjavítani és a nagy szociális bajokon segíteni, melyek csonka hazánk egészséges fejlődését gátolják, — évenként fokozatosan csak 10¹⁰/₁₀₀-át valósíthatnók meg, úgy tiz év alatt olyan áldásos munkát végezhetnénk, mely minden elismerést megérdemel.

Az országos értekezéslet két részre volt tagolva. Az első részben csoportosították a közegészségügyünkkel kapcsolatos kérdéseket, míg a második részben a társadalompolitikai vonatkozású kérdéseket tárgyalták. Mindkét csoportban az összeválogatott anyagot elsősorban és közismert szaktekintélyek ismertették.

Az országos értekezéslet közös ünnepélyes megnyitása f. évi október hó 24-én vasárnap délelőtt 11 órakor a Magyar Tudományos Akadémia dísztermében folyt le, amelyen megjelent a kormányzó képviselőjében *Bethlen István* gróf miniszterelnök aki az ülést a kormányzó úr *Öföméltósága* nevében megnyitotta és a megjelenteket üdvözölte. Ott láttuk *József Ferenc* dr. főherceg urat és *Anna* főhercegnasszonyt, *Huszár Károly* és *Teleki Pál* gróf v. min. elnököket, *Hegedüs Loránt*, *Teleszky János* és *Lukács György* v. pénzügymin.-ket, *Ripka Ferenc* főpolgármestert, *Lieber Endre* és *Édes Endre* tanácskocokot, *Erődi Harrach Tihamér*, *Dréhr Imre*, *Barla-Szabó József* dr., *Kenéz Béla*, *Szterényi József*, *Alföldi Béla*, *Szabó József* és *Biró Pál* n. gy. képviselőket, *Scholtz Kornél* dr. és *Szászy Béla*, *Tóth Lajos* dr. államtitkárokat, *Ruffy Pál*, *Blaha Sándor* és *Tóth Jenő* h. államtitkárokat valamint számos budapesti és vidéki egyetemi tanárt, orvosokat és közigazgatási szakembereket.

A közös megnyitói ünnepélyen *Vass József* népj. miniszter beszédében rámutatott azon tényekre amelyek alapján az országos értekezéslet összehívását szükségesnek tartotta. Beszédében kijelentette, hogy az értekezéslet munkájától reméli közegészségügyünk megjavulását és szociális problémáink megoldását.

Október hó 25-én délelőtt 9 órakor kezdődött az országos közegészségügyi kérdésekkel foglalkozó értekezéslet. A három napos orvosi értekezéslet gazdag programanyagát dolgozta fel. Ami az értekezéslet orvosi részét illeti és ami a betegségek megelőzésével volt kapcsolatban, azzal most nem kívánunk foglalkozni. Azonban az értekezésletnek volt olyan része is, amely bennünket egészségügyi alkalmazottakat közelebbről érdekel és amellyel az értekezéslet behatóan foglalkozott is, ez pedig a betegápolók kiképzésére vonatkozó kérdések tárgyalása.

E tárgyat dr. *Dollinger Gyula* nyug. egyetemi nyilv. r. tanár ismertette. Előadásában megemlékezett azon egyesületről, amelyek a multban betegápoló tanfolyamokat rendeztek és amelyek közül egyesek meg is szüntek. Megemlékezett a *Rockefeller*-alapról, mely most módot nyújt a népjóléti minisztériumnak, hogy az oly sokat vajudó betegápolás képzés kérdését megoldhassa és a mely kérdés a közegészségügy szempontjából oly nagy fontossággal bír. Nézete szerint a *Vöröskereszt* intézményét tartaná a betegápolási tanfolyamok tartására a legalkalmasabbnak, mely egyesület nemzetközi vonatkozásánál fogva és berendezkedésével a legjobban megfelel a követelményeknek.

Az előadáshoz dr. *Wenhardt János* igazgatófőorvos szól hozzá, aki nem osztja az előadó véleményét. Nézete szerint a tanfolyamokat minden egyesület és így a *Vöröskereszt* Egyesületnek is a kizárásával a népjóléti minisztériumnak magának kellene megszerveznie, még pedig egyes klinikákon és kórházakban. Felszólalásában utalt arra, hogy valamely az állam és kórház közé ékelendő egyesület csak dörzsölési felületét adna ami zavarólag hatna a békés munkára. Majd ismertette a főváros által ez irányban kifejtett tevénytéséget valamint azokat az anyagi áldozatokat amelyeket hozott.

Dr. *Gerlóczy Zsigmond* igazgatófőorvos felszólalásában megemlékezett arról, hogy a háború alatt és az azt követő években a fertőző betegek mellé csak nagyon nehezen lehetett a betegápolással foglalkozó személyzetet kapni és így még annak is örülni kellett, ha cselédleányok vállalkoztak a fertőzőbetegek ápolására. Ennek a következménye az volt, hogy az így alkalmazott személyzetből — akiket lehető-

ség szerint iparkodtak kioktatni is fertőzhetőség ellen — mégis sokan fertőzbe estek és meg is haltak. Elismerte azt is, hogy e kevésbé intelligens alkalmazottaknak egyesületek rendeztek tanfolyamokat, amelyek azonban csak részben jártak sikerrel. A maga részéről a betegápolók képesítését szintén fontosnak tartja és sürgősnek is, tekintet nélkül arra, hogy azt a minisztérium egyedül vagy pedig egyesületek bevonásával oldja-e meg.

Dr. *Manninger Vilmos* egy. tanár a betegápolók képesítésével kapcsolatban hivatkozott arra, hogy intelligens és jó ápolónői karra csak akkor számíthatunk, ha a mai kaszárnya rendszerű ápolónői lakások helyett gondoskodás történik abban az irányban, hogy azok mindegyike külön egy kis szobát kaphasson, miáltal mód adatik az ápolónőnek, hogy szolgálata végeztével nyugodtan és jól kipihenhesse magát. Ezt nézete szerint a már meglévő kórházaknál nehéz volna megvalósítani, azonban azt javasolta, hogy jövőben épülő új kórházaknál, vagy a meglévő kórházak újabb bővítésénél a minisztérium csak az esetben járulna hozzá az építkezéshez, ha e szempont figyelembe vétetett. Majd azt is szóvá tette, hogy még ma is vannak kórházak, ahol havi 250.000 korona fizetést kapnak az ápolónők. A betegápolók képesítésénél — nézete szerint — figyelemmel kell lenni azokkal szemben, akik e pályán már 15—20 éves gyakorlatlal bírnak. *Szerzett jogokat figyelembe kell venni.* A képesítéssel egyidőben gondoskodni kellene a fizetések rendezéséről, a nyugdíj és aggkor esetére való biztosításról is. Betegápolásra csak az nyerhetne engedélyt, aki a tanfolyamot sikeresen hallgatta, levizsgázott és oklevelet nyert, mint ez a bábáknál van. Az oklevelet nyert ápolónőket pedig egy egyesületbe véli tömöríteni, amely egyesület a minisztérium felügyelete alá tartoznék.

Dr. *Csiky József* a védőnők kiképzéséről tartott előadást. Szerinte csak az lehetne védőnő, aki ápolónői tanfolyamot abszolvált. A kiképzett védőnőket azután az állam költségén egyes vidéki falvakban, községekben helyeznék el, ahol nagy szolgáltatásokat tehetnének a közegészségügynek. Gondoskodás róluk a már fent leírt alapon történék.

A három napos orvosi kongresszus a tudós hozzászólásoknak egész tárházát foglalta magában. Három napon át folyt a tanácskozás a különböző betegségek megelőzéséről és azok leküzdésére teendő intézkedéséről.

Ami a betegápolók képesítését illeti részünkről sok hozzátenni vagy elvenni valót nem találunk. A mit hallottunk e kérdéssel az előttünk már ugyancsak nem új dolog. A betegápolók egyesülete e kérdés rendezését 15 év előtt is már fontosnak tartotta, a mit a belügyminisztériumhoz, majd később a népjóléti minisztériumhoz benyújtott memorandumaink tanúsítanak amelyeket azonban régi jó magyar szokás szerint valószínűsen az irattárak pora lepejt el. A lényegét mi ma sem abban keressük, hogy kik vagy milyen formában oldják azt meg, hanem abban, hogy közegészségügyi és szociális szempontból erre égető szükség lévén, azt *sürgősen meg kell valósítani.*

A lényeg tehát az, hogy elengedhetetlenül szükséges a betegápolást képesítéshez kötni, ebben

magának az orvosi karnak is velünk egy a véleménye. Még abban is megegyezünk, hogy az illetményeket a mai viszonyoknak megfelelően kell rendezni, valamint a rokkantakra és az aggkorra való biztosítást is meg kell valósítani, jobb és nyugalmasabb lakást kell biztosítani ápolónőinknek a mainál. *A mi a szerzett jogokat illeti az nem lehet vitás.* Mint az orvos diplomáját senki el nem veheti, hacsak szabálytalanságot el nem követ, ami a törvénnyel is ellenkeznék, vagy valakinek a vagyona nem lehet elkobozni, ha azt becsületesen szerezte, ép úgy nem lehet évtizedes becsületes munkásság érdemét elvitatni. Ezeket a jogokat is a törvény védi. Mindent egybevetve tehát egy kis megértéssel, jóakarattal meg lehet oldani e nagy kérdéseket.

Reméljük, hogy a magasabb cél, a közegészségünk érdekében a kicsinyes szempontok elsímithatók lesznek és a betegápolónők államjogi képesítésének kérdése közegészségügyünk javára mielőbb megoldást fog nyerni.

A három napos társadalompolitikai értekezletnek anyaga semmivel sem maradt el az előzőnél. Az a nagy anyag, mely a három napon az előadások során megvitatás tárgyát képezte, mindmégannyi felteftt volt azon szociális bajokkal, amelyek hazánk fejlődésének, népesedésének kerékkötői. Az előadók kifejtették véleményüket, hogy mely eszközök és módok volnának alkalmasak e bajok megszüntetésére.

Hisszük, hogy az értekezleten elhangzottak után azok gyakorlati megvalósítása kerül immár sorra, aminek nyomán áldás fakad. Vajha a munkából fakadó áldásból még mi is élvezhetnénk valami keveset, hazánk becsületes munkát végző képzett betegápolói, ápolónői, fürdős személyzete és összes egészségügyi alkalmazottai . . .

Nyugdíj kérdés.

A nyugdíj kérdés nem új keletű. Ez a kérdés minden dolgozó és komolyan gondolkozó ember agyát foglalkoztató kérdés. Ez a kérdés nap-nap után minden nincstelen, két keze után élő ember szeme előtt ott lebeg. Különösen pedig azok szeme előtt, akiknek nem csak önmagukról, hanem nagyobb számú család tagjaikról is kell gondoskodniuk.

Ezen kérdés megoldása nem olyan egyszerű, mint amilyen egyszerűnek gondolják egyesek. Nyugdíj alapnak a létesítése csak egy alapos, rendkívül pontos matematikai számítás után és annak pontos betartásával valósulhat meg.

E kérdés megoldásával maga az állam is évek óta foglalkozik, mint olyannal, mely állami érdek és kötelesség is, mégis csak a tervezgetéseknél tartanak vele. Pedig szociális szempontból egyike azon nagy problémáknak, mely sürgős megvalósításra vár.

A fürdőmunkásság soraiban is sokan vannak, akik e nagy fontosságú kérdéssel foglalkoznak és keresik a lehetőséget, a módot, miként lehetne azt hasznosan megoldani. Különösen a mai nehéz gazdasági viszonyok mellett, melyek között élünk

és amikor érezzük, hogy a legnagyobb szorongalom mellett is alig jut ki a mindennapi kenyérre. Amikor tehát látjuk, hogy 30—40 évi szorgalmas munkálkodás után, megöregedve, megtakarított tőke nélkül, melyből hátralevő éveiket szerényen leélhetnék, dőlnek ki a munkapad mellől, fokozottabb mértékben áll előttünk e nagyfontosságú kérdés.

Sokan vannak, akik azt mondják tenni kell valamit, cselekedni olyant, amivel e kérdést meg lehetne oldani. Azonban még többen vannak, akik ha a kérdéstről hallanak, vállat vonnak és haladnak a maguk elszigetelt útján tovább. Pedig ilyen nagy fontosságú kérdés megoldásához minden fürdősnak egészséges akarata volna szükség. Komoly intézményt, csak komoly tömeg akarásával és annak anyagi áldozatával valósíthatnók meg.

Ez alkalommal e nagy horderejű kérdéssel nem kívánunk bővebben foglalkozni. Lehet, hogy előbb visszatérhetünk rá, mint azt hinni mernénk. Azonban egyelőre még csak azt szögezhetjük le, hogy a kérdés megoldásához első és legfontosabb kellék az, hogy minden fürdősnak egy helyen kell tömörülnie. Majd ha elérjük, hogy a tömegességénél fogva számot képvisel, olyan számot, amelyre lehet építeni és amely áldozatra kész, akkor lehet és kell is megvalósítani.

NAGY PÁL
fürdős szakügy. elnöke.

Összes tagjainkhoz!

Az Országos Alkoholellenes Egyesület vezetősége azzal az ajánlatával tüntette ki a Szövetségünk kebelébe tartozó egyesületeinket, hogy késznek nyilatkozzon, valamely később meghatározandó napon és órában a tél folyamán alkohol ellenes előadását tagtársaink számára megtartani. Értesítjük tehát tisztelt olvasóinkat, hogy elnökségünk ezen előadás megtartására f. évi december hó 17-ét *pénteket* hozta javaslatba, amely napon délután 5 órakor összes egészségügyi alkalmazott testvéreinket a Népegészségügyi Múzeum (VI Eötvös-utca 3. l. em.) nagytermében szívesen látjuk. Jöjjenek el mindnyájan minél nagyobb számban!

Ahol hiányzik a szociális érzék.

Az ápolónók ajkáról nap-nap után hangzanak el panaszok, azonban olyan panasz, mint amely a legutóbbi napokban szövetségünk irodájában egy kartársnőnk ajkáról a legnagyobb kétségbeeséssel hangzott el, nem tartozik a mindennapi esetek közé és a legnagyobb felháborodással kell hogy minden egészségügyi alkalmazottat eltöltsön követelven a sürgős megtorlást! A panaszt tevő kartársnő nevét e helyen ez alkalommal nem óhajtjuk itt leközoíteni, azonban illetékes helyen, ha kell az illető eskü alatt is megerősíti e soraink valódiságát.

Nem egyébről van szó, mint arról, hogy egy néhány ember, akinek a lelkiismeretességéről igen tág fogalma lehet és így felhasználva az egyes

ápolónók és fürdősök jóhiszeműségét egy szövetséget „gründolt”, melyet elnevezett „Közegészségügyi Alkalmazottak Nemzeti Szövetségé”-nek. A jóhiszeműségén felépített „szövetség” titkári székébe ült bele *Szatmári* és intézi az állásközvetítés munkálatait a nevezett „szövetség” tagjainak „legnagyobb meglepedésére”, mit e jelen eset is bizonyítani fog.

Panaszos kartársnőnk szerkesztőségünkben elmondotta, hogy 1919. évben jött fel vidékről Budapestre és egy kartársnőjétől tudta meg a fent jelzett szövetség címét és hogy ott elhelyezést nyerhet. Budapestre érkezve fel is kereste, mint itt ismeretlen, a „szövetséget” és tagjai sorába lépett. Körülbelül 3—4 évig rendszeren fizette a tagsági díjat, mely idő alatt egyetlen egy izben nyert elhelyezést egy környékbeli kórházban. Onnan kilépve bármikor jelentkezett *Szatmári* titkárnál állásközvetítésért, mindenkor kitérő válasszal utasították el, bár másoknak, akik később jelentkeztek, nevezett állást juttatott.

Ranaszos elmondja, hogy azóta orvos ismerősei útján nyert különböző szanatóriumokban állást, melyeket főnökeinek legnagyobb meglepedésére töltött be. Amennyiben azt látta, hogy a fentnevezett „szövetségtől” támogatást úgysem remélhet, az utóbbi években megszűnt annak tagja lenni. A kartársnő kálváriája itt kezdődik. Elmondta, hogy mintegy két hónap óta állást nem tud kapni. Akármelyik szanatórium portásához fordult, akik a multban az orvosok utasítására őt behívták szolgálatra, sajnálkozással utasították el. Nem tudta ennek okát megérteni. A véletlen azonban egy kartársnője útján, aki a fenti „szövetségnek” még ma is látogatója, — kezére járt, aki elmondotta neki, hogy ő aznap bent járt, az idézett zugirodában, amikor *Szatmári* titkár a szanatóriumok portásait telefonon felhívta és bemondotta, hogy panaszos kartársnőnk már nem tagja a „szövetségünknek” minthogy őket nem honorálja kellően ha állást juttatnak neki, hát vonják ezt meg tőle. Ugyanezt később az egyik szanatórium portása is megerősítette. Ezt megtudva felkerestem a fent nevezett „szövetség” elnökét *Kocsis Mihály* fürdőst, akinek panaszomat előadtam és egyben érdeklődtem, hogy a „szövetségünknek” van-e orvos elnöke, mert ha nem kap kellő elégtételt, úgy hozzánk fordul. Azt a választ kapta, hogy orvos elnökük „lemondott”. Egyben arra figyelmeztette panaszos, hogy csak hozzánk ne forduljon mert mi a legnagyobb ellenségei vagyunk és hogy mi kiserkesztjük a lapban. (Mégis csak megszólal a lelkiismeret. Szerk.)

Panaszos még sok mindent mondott el, amit lapunk hasábjain nem kívánunk megörökíteni, azonban illetékes helyen fogjuk mindezeket szóvá tenni. Panasza végén kérte, hogy e kétségbeesítő helyzetében nyújtsunk védelmet számára. Elmondotta, hogy őt egy orvos ismerőse, akinek a történeteket elmondotta ide hozzánk utasította azzal, hogy itt meghallgatjuk és panaszával fel is karoljuk. Ezért teljes bizalommal fordult hozzánk, azzal a meggyőződéssel, hogy panaszával kellő támogatásban részesül.

A mi szövetségünk hálásan köszöni jelzett orvos urnak, hogy panaszos kartársnőnket hozzánk küldötte, mert ezzel nem csak a panaszossal tett jót, hanem mind azon kartársnőinkkel és kartársainkkal, akik a fent nevezett zugirodában még ma is jóhiszeműen bent vannak. Szaklapunk már foglalkozott a fent nevezett „szövetséggel” és be is mutatta annak belső képét, óva intve az egészségügyi alkalmazottakat annak támogatásától, mert hiszen komoly támogatást nem várhatnak onnan.

Egy kis töredéke az egészségügyi alkalmazottaknak azonban mégis felült egy néhány kolompznak, a kik azután drága anyagi áldozattal fizetetik meg hiszékenységüket. Azt is halottuk már nem egyszer, hogy a rendes havi tagdíjon (50.000 kor.) igen sűrűn gyűjtöttek különböző cimen.

Azonban semmi sem oly felháborító, mint az, ha valakit azért egy ilyen állítólagos szövetség fölmegegyadja az anyagi támogatást, kenyerére törnek és másokat is lebeszélnek arról, hogy kenyérhez juttassanak olyanokat, akik kiábrándulva, tovább nem kívánnak már kötélni állni. Hol van itt a szociális igazság? Szatmári ténykedése törvénybe ütközik, és ha a szövetség elnöksége tudott e ténykedéséről és mégis helyén hagyta, bűnpártoló, nem méltó a helyére.

Egy szövetség nem lehet cupringer iroda. Annak magasabb szociális érdekeket kell szolgálnia, amit az alapszabálya elő ír és ha azt megszegi, ennek következménye csakis a szövetség hivatalos felfüggesztése lehet. A fent nevezett „szövetség” hasonló ténykedésével régen rászolgált arra, hogy a miniszterium vizsgálatot indítson ellene és zár alá vegye. Nem lehet, hogy, a hatóság szemet hunyjon és megengedje, hogy a jámbor tagjainak jóhiszeműségét kihasználva, egyes személyek abból anyagi hasznot kovácsoljanak maguknak.

Szövetségünk vezetősége a panaszos levelének alapján nem elégszik meg, hogy itt e lapok hasábjain hozza röviden összefoglalva a nyilvánosság elé mindazt ami a fent nevezett „szövetségben” végbe megy, hanem a levél alapján illetékes helyen is lépéseket fog tenni. Egyébként elvárjuk, hogy a nevezett „szövetség” vezetősége e vád alól tisztázni törekszik magát. Amennyiben ez lehetséges volna — amit kétségbe vonnunk — szívesen áll lapunk rendelkezésre. De csakis ez esetben.

A szövetkezés életszükséglet.

A munkás mozgalomban a szövetségi élet szükségszerűségéről régen meggyőződtek azok a munkások, kik képzettségüknél, hivatalosságuknál és a munkástestvéreik bizalmánál fogva az egyes szakmák élére kerültek, mint egyesületi vezetők.

Ezen meggyőződésük nem meddő akarnokosság, vagy merő nagyravágásból ered, hanem csakis azon egyszerű mindenkítől hangoztatott közmondásból, hogy szövetkezett erővel lehet csak eredményt elérni, nemcsak a sokat emlegetett hadjáratban, hanem a munkáskérdésben is.

Legjobban érezzük mi egészségügyi munkások, kik olyan ugynevezett kitzasztott, lenézelt elemek

vagyunk a társadalomnak, holott szakmánknál fogva több megbecsülést érdemelnénk. De testvérem vizsgáljuk csak meg önmagunkat. Megtettük-e a szervezeti életben, a szervezettel szemben vállalt kötelességünket. Ugyhiszem erre a legnagyobb lelki nyugalommal felelhetem a nemet.

Igen testvérem nem csak én, te, ő, hanem mi, ti, ők, sem tettük meg kötelességünket. Higgadt nyugodt tárgyilagossággal mondhatom azt, mivel olyan fontos életbevágó kérdés előtt, mint amilyen kérdés az egészségügyi munkások képviselési ügye, fokozottabb szervezeti életet kellene tapasztalni.

Ne ágyazzuk be testvérem a nemtörődömség vagy a sértettség rossz fölfogását a szervezeti étellel szemben agyunkba, hanem fokozott mértékben érdeklődjünk, tevékenykedjünk a saját jól felfogott érdekünk megvédésére.

Ha tapasztalnánk mellőzést, vagy hanyagságot a vezetőség részéről, ne zuduljunk föl azon a szervezeti életen kívül, hanem annak keretén belül tegyünk lépéseket. Ha valamelyikünk ezzel nincs tisztában, úgy kérdezzük meg az arra választott és hivatott vezetőséget, hogy esetleges sérelmünkre mi uton-módon kaphatunk orvoslást. De sohasem ócsároljunk, vagy vádaskodjunk szervezeti életünkön kívül, vagy esetleg ne engedjük magunkat mások által befolyásolni hagyni, míg a kifogások vagy rágalmak valódiságáról meg nem győződünk.

Azért írom ilyen tárfogalomban ezen sorokat, mert tapasztalom, hogy az egészségügymunkások táborában a fentebb érintett nagy kérdés előtt nincs meg az az élénk mozgalom, amilyent ez a fontos ügy megkövetelne.

Tehát testvéreim legyünk tevékenyek, áldozatkészek önmagunkkal szemben. A jobb jövő nem maradhat el.

VITKOVITS JÁNOS.

Nagy karácsonyi vásár!

December hó 1-től 31-ig, a Baross Ruházati Áruház nagy karácsonyi olesó kiállítását rendez, minél fogva felhívom összes egészségügyi testvéreinket, hogy ne mulasszák el a karácsonyi vásárlást. Akik eddig még nem vásároltak, sorakozzanak azon hatszázhusz testvérünkhöz, kik már eddig több ízben meggyőződtek az Áruház olesó áraitól, nemcsak helyben, de Miskolc, Debrecen, Salgótarján, Sárovar, Biharkeresztes stb. helyeken levő tagtársaink is.

Az üzlet, amint már lapunk előző számaiban is jeleztük, VIII., Baross-utca 1. sz. alatt van.

A régi vásárlók a már kapott számlával újból vásárolhatnak, míg az új vásárlók utalványt szereznek be. Vásárlási utalvány beszerezhető Hallgató Gyula testvérünknél, aki f. évi június hó óta látogatja ugy helyben, mint vidéken az insézetben alkalmazott tagjainkat, valamint a szövetség irodájában a titkárságnál.

A feltételek a rendes napi árban értendők hat havi egyenlő, vagy huszonnégy heti egyenlő részletben. Kik készpénzért óhajtanak vásárolni, ha szövetségünknek tagjai, a kirakati árból 10 százalékos kedvezményt élveznek.

A Baross Ruházati Áruházban kaphatók ugy férfi, mint női divat cikkek. Szövet, selyem, crepedechinek, zeffir, mosó- és puplinok, valamint kötött- és szövött árúk. Paplanok, ágygarnitúrák és szőnyegek.

Kivánatra ugy a férfi, mint női ruhákat kiválasztott minta után a cég maga is mérték után elkészíteti.

A vásárlók a cég és annak áruí iránt annál is inkább legyenek bizalommal, mert a tagjainak kiszolgáltatását és az árak betartását Hallgató Gyula testvérünk szigoruan ellenőrzi.

Az Áruház pontos, jó kiszolgáltatását és olcsóságát megerősíti az, hogy a cég szövetségünk tagjaitól számtalan elismerő, köszönő levelet kapott.

A karácsonyi ünnepek alkalmával alig van ember, hogy valamit ne vásárolna. E célból, ha a szövetség tagjainak ruha készletében pótlásra van szükség, ezen szükségletét a jelzett előnyök mellett szerezze be a Baross Ruházati Áruháznál, VIII., Baros-u. 1. sz. alatt.

FÜRDŐSÖK HIREI.

Választmányi ülés. A Fürdősök Egyesülete f. évi november hó 4-én tartotta meg rendes havi választmányi ülését, amelyen Nagy Pál elnökölt. Az ülést megnyitó beszédében bejelentette, hogy a képesítés ügyében eljár egy tanárnál, akivel beszélt és kérte, hogy a fürdősök képesítése ügyében legyen segítségére az egyesületünknek. A tanár ur a legnagyobb készséggel tett ígéretet arra, hogy a bizottságot, amely a fürdőképzés ügyének kidolgozásával lett megbízva, kéri majd mielőbb összehívatni. Majd Onody János a jegyzőkönyvet olvasta fel, ami ellen észrevétel nem tétetett. Gila Ferenc a pénztári állományról számolt be, amit egyhanguan vette tudomásul. Szieben József főtitkár jelentésében utalt arra, hogy a szövetség elmúlt ülésén a képesítés ügyében javasolta, hogy a népjóléti miniszterhez nyújtsunk be újabb memorandumot, amelyet meg is írt. Azonban amennyiben Nagy Pál elnök ez ügyben most személyesen tett lépéseket a kiküldött bizottság egyik tagjánál és ott kedvező ígéretet nyert, egyelőre nem tartja szükségesnek a memorandum benyújtását. Ezután a közegészségügyi és társadalompolitikai országos értekezlet lefolyásáról számolt be. A jelentést egyhangúlag vették tudomásul a választmány. Bugyáki Ferenc indítványozta, hogy a szakegyesület tegyen lépéseket a fürdősök tultermelése ellen és hozza köztudomásra, hogy az újonnan kiképzett fürdősöket a tagok sorába fel nem veszi, mert nem áll módunkban a megélhetésük biztosítása. E tárgyban a választmány olyként határozott, hogy megvárja a bizottság legközelebbi ülését, mert reméli, hogy ott e kérdés is kedvezően fog eldőntetni. Gila Ferenc pénztáros indítványozza, hogy a szokásos farsangi mulatságot ismét rendezze meg a szak-

egyesület. Az indítvány elfogadott és az elnökség megbízott az előmunkálatokkal. Kisebb ügyek elintézése után elnök az ülést bezárta.

Hivatalos órák. Fürdősszakegyesületünk vezetősége minden héten csütörtökön este 7—1/2 óráig tartja hivatalos óráit a szövetség hivatalos helyiségében VII., Dohány-utca 74. I. em. 16. alatt. Új tagok e napokon és időben vétetnek fel. Régi tagok fagsági díjaikat bármely napon reggel 9—12 és d. u. 3—7 óráig rendezhetik. Állásközvetítés miatt is ezen időben lehet jelentkezni a szövetség titkárságánál.

Választmányi ülés. Szövetségünk f. évi nov. 16-án tartotta meg rendes havi választmányi ülését, amelyen nagy számban jelentek meg a választmány tagjai. Dr. Benárd Ágost elnök elfoglaltsága miatt az ülésen nem jelenhetett meg, amelyet Nagy Pál alelnök vezetett le. A határozat képesség megállapítása után Válfy Ferenc felolvasta a múlt havi jegyzőkönyvet, mely tudomásul vétetett. Szele József a pénztári jelentését tette meg, mely egyhangúlag elfogadott. Szieben József főtitkár beszámolt a közegészségügyi és társadalompolitikai országos értekezlet lefolyásáról és annak előadott anyagáról, amit a választmány tudomásul vett. Majd Varga Mária levelét olvasta fel, amelyben kérte, hogy a választmány az Otthonban eddig bérelt szobájának felmondását a betegápoló egyesület közgyűléséig függesse fel. A választmány a kérésnek az alap- és házszabályok értelmében eleget nem tehet. Majd Balázs Flóra egy levelet olvasott fel, amelyben a kórházi ápolónők arra kéri, hogy a betegápolók és ápolónők részére éppen úgy mint a fürdősöknek egy kimondottan betegápoló és ápolónői beteg és temetkezési önszegélyző alapot létesítsen a Betegápolók Egyesülete is. A tagtársnők kérését nem tartja részéről lehetetlennek, annál az indoknál fogva, mert a fürdősöknek már ilyen egyesületük van és a szövetség keretén belül a betegápolók is létesítettek már egy önszegélyző alapot, amelynek a címe ezidőszertint Egészségügyi Alkalmazottak Betegségi és Temetkezési Önszegélyző. Amennyiben ennek mai napig csak a betegápolók és ápolónők a tagjai csak a címét kell megváltoztatni és a kérésnek eleget lehet tenni. Fazekas Mihály kivételével Nagy Pál, Szieben József, Szele József, Barinka Józsefné, Papdy Antalné és még többen osztják nézetüket Balázs Flóráéval. A vita után Balázs Flóra által előterjesztett kérelmet a választmány egyhangúan magáévá tette. Hallgató Gyula azon kérelmét, hogy szaklapunkban, mint az a multban volt hirdetés adhasson fel, hosszabb vita után magáévá tette a választmány. Nagy Pál a szövetség helyiségében fogantatosított egyes szigoru rendszabályokat tette szóvá. Balázs Flóra hivatkozott arra, hogy azokat a kényszerítő szükség hozta magával, amelyet a szövetség betegápoló szakosztályának igazgatósága hozott. — Amennyiben a napirend kimerült elnök az ülést bezárta.

T. tagjainknak a szövetség vezetősége kellemes karácsonyi ünnepeket kíván.

BETEGÁPOLÓK HIREI.

Az asztaltársaság felszámolása. Mint az előző években úgy ez évben is f. évi december 20-án, hétfőn este fél 8 órakor VII., Dohány-u. 74. l. 16. sz. alatt felszámol a szövetségünk tagjai által létesített „Otthon” asztaltársaság. A szövetségünk tagjainak takarékosága és szorgalma utján egy éven át összegyűjtött összeg, mely meghaladja az ötven millió koronát, kerül e napon kiosztásra. Szövetségünk sok megszorult tagja vette kölcsön segély formájában igénybe az asztaltársaságot. — Az „Otthon” asztaltársaság a feloszlás után ismét megalakul és az első befizetését a kifizetés után mindjárt meg is kezdi. Aki még nem tagja az „Otthon” asztaltársaságnak és módja van arra, hogy hetenként egy kis meghatározott összeget félre tud tenni, az a fent jelzett napon és helyen jelenjen meg és lépjen a takarékoskodók sorába.

Igazgatósági ülés. A Betegápolók Egyesülete f. évi november hó 15-én tartotta meg rendes havi igazgatósági ülését. Balázs Flóra elnöknő üdvözölte a megjelent igazgatósági tagokat és az ülést megnyitotta. Az ülés megnyitása után Kovács Ferenc felolvasta a jegyzőkönyvet, amit az igazgatóság módosításával tudomásul vettek. Válfy Ferenc a pénztári állományról számolt be, amit egyhangulag vettek tudomásul. Sziben József főtitkár a három napos országos orvos-kongresszusról számolt be. Beszámolójában nagy részletességgel ismertette a betegápolás képesítéséről folytatott eszmecserét és azon örömeinek adott kifejezést, hogy az orvosi kar körében mind többen helyezkednek azon álláspontra, hogy a betegápolást képesítéshez kell kötni. Az egyesületünk már tizenöt éve szorgalmazza a betegápolásnak képesítéshez kötését ép azért mi csak örömmel üdvözölhetjük az orvosi kar álláspontját. Majd jelentést tett szolnoki szervező utjáról. A jelentéssel kapcsolatban Balázs Flóra javasolta, hogy azon orvosnőknak, akik a világi betegápolónők érdekét oly szeretettel karolták fel, az egyesület fejjeze ki jegyzőkönyvileg köszönetét. Az igazgatóság egyhangulag tette magáévá a javaslatot. A jelentés tudomásul vétele után a levelek felolvasása következett. A sárvári kórház igazgatójának panaszlevelét Kiss Ferencné ellen, olvasta fel a főtitkár, valamint ugyancsak Homor Emilia kartársnő levelét is, amelyben szintén a fentnevezett ellen emelt panaszt. A levelekben foglalt panaszok alapján és mert bebizonyosodott, hogy a fentnevezett ápolónő a titkárságot és a kórház igazgató főorvosát tudatosan félrevezette, az egyesületből kizárta. Ezután Vághy Ilona levele olvastatott fel, amelyben kérte az egyesületünkben újból való felvételét, régi jogainak fenntartásával. Többek hozzászólása után az igazgatóság úgy határozott, hogy nevezett betegápolói oklevelét kéri be és orvosi vizsgára bocsátja. Amennyiben az oklevele meg van és az orvosi vizsgálat egészségesnek találja, az esetben az egyesület tagjai sorába felvehető. A levelek elintézése után Balázs Flóra indítványozza, hogy azon

orvos urakat, akik jóindulatu támogatásukat tanusították a világi betegápolónőkkel szemben, az egyesület disztagjai sorába iktassa, amit diszok-levelünkkel és jegyzőkönyvi kivonattal juttassunk tudomásukra. Az indítványt az igazgatóság egyhanguan tette magáévá. Deák Mária fitkár az új tagok névsorát olvasta fel, mely ellen kifogás nem tétetett. Több tárgy nem volt elnök az ülést bezárta.

Helyreigazítás. Szaklapunk mult számában a betegápolók az „igazgatósági ülés” című hírében sajtóhiba csuszott, amennyiben *Fogarassy Erzsébet* nem a büntetésének elengedését kérte, hanem *betegsége miatt, tagdíjhátralékának kiegyenlítését arra az időre kérte függőbe helyezni, amíg felgyógyul.* E sajnálatos hibáért szerkesztőségünk kéri fentnevezett tagtársunk szives elnézését.

Betegsegélyezés. A betegségi és temetkezési önszegélyző alapunkból újabban *Nagy Józsefné* öt heti betegsegély címén 375.000, *Nagy Julia* négy heti betegsegély címén 300.000, és *Karaszeky Mihályné* három heti betegsegély címén 225.000 koronát vett fel. A fenti összegeket Önszegélyző alapunk pénztárnoka *Szele József* minden esetben a segélyre igényjogosultak által benyújtott hiteles orvosi bizonyítvány alapján utalta ki. Felhívjuk a t. Kartársainkat és Kartársnőinket, ha még a betegségi és temetkezési Önszegélyző alapunknak nem tagjai, minél előbb iratkozzanak be. Önmagát károsítja, aki ezt elmulasztja. Önszegélyző alapunk, mely alig tizennégy hónapja működik, máris több millió koronával segélyezte tagjait és ezidőszertint több mint 15 millió korona tőkével rendelkezik. — Minden betegápolónak és ápolónőnek erkölcsi kötelessége az érdekében szervezett önszegélyző alapunk tagjává lenni.

Az amerikai himlőhalálozás. Legújabb jelentések szerint az Egyesült Államokban a multévi himlőhalálozás alacsonyab ugyan az előző évinél, de még mindig igen magas volt. A megbetegedések aránya hasonlóan csökkent, de még 1925-ben is több mint 40.000 megbetegedés történt, szemben az előző év 56.300 himlőesetével. Magyarzatául szolgál ennek a jelenségnek az a tény, hogy Amerikában, Angliához hasonlóan nem kötelező a himlőoltás, úgyhogy a lakosságnak mintegy 35 százaléka részesül csak himlőoltásban. A megbetegedettek között az oltás és újraoltás annyira ritka volt, hogy körülbelül 90 százalékuk sohasem részesült semmiféle himlőellenes orvosi kezelésben.

Szerkesztői üzenet.

A. Lajosnak VIII. ker. Rákóczi-út 27. — Szaklapunk szűk méretei nem engedik meg, hogy hasábjain szépirodalmi közleményeknek helyet adjunk: „regényét” tehát már ez okból sem közölhetjük, — annak beküldött „Élőszavát” felbontatlan borítékában lapunk kiadó kivatalában átveheti. — Egyébiránt az Ön érdekében megjegyezzük, hogy aki „helyesen” akar írni, elsősorban is a „helyesírással” kell tisztában lennie. . . Nem gondolja?